

ning for Valgets Udfald, og Afdelingen foreslaar derfor enstemmig at udsætte Valgets Godtgjeldelse og henvise Klagerne til Prøvelse af Valgbrevs-Udvalget.

**Thorup:** Jeg har bedt om Ordet i Anledning af den af min Modkandidat, Lieutenant Rahbet, indgivne Klage og den af de mange Vælgere indgivne Klage. For de mange Vælgere's Vedkommende skal jeg bemærke, at en stor Del af disse formentlig maa have meget fine Ører, dersom de virkelig have hørt, hvorledes den nævnte Epistode mellem Valgbestyrrelsens Formand og vedkommende Kandidat foregik, idet nemlig alle Venstremændene derude ikke kunde høre et eneste Ord af, hvad der var Tale om. Idet Høire for største Del stod langt henne i et Hjørne, gaar jeg ud fra, de derfra ikke kunde høre de faldne Udtalelser imellem Formanden og nævnte Kandidat eller høre, at han er bleven bedt om at holde sig til Sagen. Smidlertid skal jeg bemærke, at naar min Modkandidat virkelig for Alvor tror paa, at han kunde have forandret Stemningen ved sin Valgtale, saa er det urberligt, at han først har faaet den Opfattelse, efter at Valget er foregaaet. Det Første, han nemlig begyndte med paa Valgtribunen, var at fordre af Valgbestyrrelsen at nægte Kandidaterne at udtale dem og indskrænke Valghandlingen til Forespørgsler og Svar paa disse og ibrørgt til at undgaa Valghandlingen; han vilde ikke, at vi maatte holde nogen Valgtale — han maa altsaa da have ment, at Valgtalen ingen Indflydelse vilde have. Det blev ham nægtet, navnlig maaffe paa Grund af, at jeg i Henhold til Valgloven vilde have Lov til at udtale mig mindst 1 Gang tillige med 1 af mine Stillere; altsaa, han fik ikke Lov til at indskrænke Valghandlingen til blotte Interpellationer, og det var det, han først forlangte. Forøvrigt skal jeg bemærke, at vedkommende Kandidat har holdt ikke mindre end 10 Møder i Valgkredsen, deraf har jeg overværet de 6, og jeg tvivler noget om, at Valgkandidaten har vundet mange Stemmer ved disse 10 Valgmøder, uagtet jeg paaftaar, hvilket jeg ogsaa har paaftaet ved Valgmøderne, at jeg lige saa godt kunde have holdt hans Valgtale som han selv; thi det Første af Valgtalen denne Dag i Lovel, som der for Næsten ogsaa staar i Re-

feraterne fra hans øvrige Møder, er en Re-peteren af den allerunderdanigste Forestilling, og dernæst følger et Program indeholdende 7 Punkter. Nu vil man erindre, hvorledes Valgdagen var, og jeg skal tillige gøre Thinget bekendt med, hvorledes Valgstedet var. Det var Regnveir, og Veboerne eller Vælgerne, der vare til Stede, stode i Verelte til op over Anklerne. De bleve derved noget utaalmodige, men det skal siges om Valgbestyrrelsens Formand, at han var meget loyal overfor vedkommende Kandidat, og at han hævdede med stor Nødvendighed No for ham; thi Folk vilde ikke gjerne lukke Ørerne op for den Valgtale, de havde hørt ved alle disse mange Møder, og han maatte falde Forsamlingen til No 3 Gange; altsaa, i den Retning tror jeg ikke, at man har Noget at klage over. Hvad Valgbestyrrelsens Formands Opræden overfor mig angaar, som er nævnt i Klagen, da skal jeg lade det ligge; jeg paaftaar, at en Del af Klagepunkterne ere aldeles urigtige; men jeg hævder, og det tror jeg, vi skulle hævde baade fra høire og venstre Side, at en hvilken som helst Kandidat skal saa vidt muligt have Lov til at udtale sig frit, hvad enten han hører til Høire eller Venstre. Men der kan gives Forhold, hvor det er klogt og rigtigt, at vedkommende Valgbestyrrelsens Formand griber ind, for at ikke Uorden skal komme til Stede, og det var der navnlig her, da det muligvis vilde have været vanskeligt for Valgbestyrrelsens Formand at holde Forsamlingen til No, dersom vedkommende Kandidat havde faaet Lov til at slutte med de samme Udtalelser, som han ved adskillige Møder andre Steder havde brugt, ogsaa f. Ex. overfor mig; han har flere Steder sluttet med personlige Angreb og raa Udtalelser og paa et enkelt Sted med at sige: Hold Mund; og den Slags Udtryk holder man sjældent af at høre. Epistoden mellem vedkommende Valgbestyrrelsens Formand og vedkommende Kandidat fremkom, efter at han havde gjort Rede for de 6 Punkter i det Program, som jeg staar med her i Haanden, og som var udspredt over hele Kredsen og som han havde ndtalt sig om ved hvert eneste Møde tidligere. Han havde taget feil den Dag og havde taget det 7de Punkt før det 6te, og derved var han kommen til at gaa istaa. Man vidste ikke, om han vilde udtale sig